

گزارش تحلیلی از قانون مالیات بر ارزش افزوده و تأثیرات در آمدی آن بر شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور

● سید مناف هاشمی
کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی
شهری و منطقه‌ای

مقدمه

فعالیت‌های دولت از دید اقتصادی در سه حوزه‌ی تخصیص منابع در تولید و مصرف برای دستیابی به شرایط کارآمد اقتصادی، بهبود یا تأثیر بر توزیع درآمد و ایجاد ثبات اقتصادی در جامعه مطرح می‌شود. انجام این فعالیت‌ها و وظایف، نیازمند تأمین منابع مالی بوده و مالیات نیز یکی از این منابع است که بر سه پایه‌ی درآمد، مصرف و ثروت وضع گردیده است.

مالیات بر ارزش افزوده^۱، رایج‌ترین و پذیرفته‌ترین مالیاتی است که دولت و شهرداری‌ها، برای تأمین هزینه‌ی وظایف خود دریافت می‌کنند و نوعی مالیات بر مصرف است. قانون مالیات بر ارزش افزوده که توسط مجلس شورای اسلامی تصویب شده، گامی برای حرکت شهرداری‌ها به سوی درآمدهای مالی پایدار و هم‌چنین شفاف‌سازی نظام اقتصادی کشور خواهد بود. در این گزارش تأثیر مالیات بر پویایی و پایداری نظام درآمدی دولت و شهرداری، بررسی خواهد شد.

تجربه جهانی مالیات بر ارزش افزوده

مالیات بر ارزش افزوده برای نخستین بار در سال ۱۹۱۸، توسط فون زیمنس^۲ برای رفع مشکلات مالی بعد از جنگ جهانی اول به دولت آلمان معرفی و سپس در سال ۱۹۲۱ توسط آدامز^۳ به منظور استفاده در آمریکا مطرح شد؛ اما برای نخستین بار در سال ۱۹۴۸ و پس از جنگ جهانی دوم توسط دولت فرانسه اجرا شد. در این سال فرانسه نوع مصرف مالیات بر ارزش افزوده را فقط بر کالاها و در مرحله‌ی تولید اعمال کرد و در سال ۱۹۶۸، آن را جایگزین مالیات بر فروش چند مرحله‌ای کرد.

در جدول شماره‌ی ۱، روند به کارگیری مالیات بر ارزش افزوده در دهه‌های مختلف میلادی آورده شده است. لازم به یادآوری است که اجرای این نظام مالیاتی در جهان، سابقه‌ای بیش از ۵۰ سال دارد و تا سال ۲۰۰۵ میلادی، ۱۳۶ کشور جهان این نظام مالیاتی را اجرا کرده‌اند.

جدول شماره ۱- روند به کارگیری مالیات بر ارزش افزوده در دهه‌های مختلف میلادی

زمان	تعداد کشور جدید	جمع کل کشورها
تا دهه‌ی ۱۹۵۰ میلادی	۱	۱
تا دهه‌ی ۱۹۶۰ میلادی	۷	۸
تا دهه‌ی ۱۹۷۰ میلادی	۲۰	۲۸
تا دهه‌ی ۱۹۸۰ میلادی	۱۹	۴۷
تا دهه‌ی ۱۹۹۰ میلادی	۷۲	۱۱۹
دهه‌ی ۲۰۰۰ میلادی (تا سال ۲۰۰۴)	۱۷	۱۳۶

امروزه عضویت در اتحادیه‌ی اروپا مشروط به پذیرش این شیوه‌ی مالیاتی است. اندونزی در سال ۱۹۸۵ و تایوان در سال ۱۹۸۶، این نظام مالیاتی را پذیرفتند.

در جدول شماره‌ی ۲، وضعیت پیاده‌سازی این قانون در برخی از کشورهای جهان آورده شده است. از نظر توانمندی اقتصادی، کشورهایی با اقتصاد بسیار قوی و توسعه یافته، مانند آلمان، فرانسه، ژاپن و انگلستان این نظام مالیاتی را به اجرا گذاشته‌اند. هم‌چنین کشورهایی مانند چین، ایتالیا، استرالیا، کانادا، برزیل، آرژانتین، ایرلند، روسیه، اسپانیا و کره جنوبی، جزء کشورهای اجراکننده این نظام مالیاتی به شمار می‌روند. در این میان گرایش کشورهای جهان سوم و یا کشورهای در حال توسعه، مانند آلبانی، اتیوپی، تبتسوانا، پاناما، لبنان، سودان، اردن و پاکستان، نیز به این نظام مالیاتی در حال افزایش است.

جدول شماره ۲- وضعیت پیاده‌سازی قانون مالیات بر ارزش افزوده در برخی از کشورهای جهان

نام کشور	سال معرفی	نرخ اصلی	سایر نرخ‌ها	VAT/T ^۴	VAT/GDP ^۵
آلمان	۱۹۶۸	۱۶	۷	۱۸/۳	۶/۹
اتریش	۱۹۷۳	۲۰	۱۰-۱۶	۱۹/۱	۸/۵
اسپانیا	۱۹۸۶	۱۶	۴-۷	۱۷/۶	۶/۲
برزیل	۱۹۶۷	۲۰/۵	۲۲	۳۱/۲	۸/۶
بنگلادش	۱۹۹۱	۱۵	-	۳۱/۶	۲/۴
بورکینافاسو	۱۹۹۳	۱۸	-	۲۸/۷	۴
پاکستان	۱۹۹۰	۱۵	۲-۱۸-۲۰	۱۷/۷	۲/۴
نیجریه	۱۹۹۴	۵	-	۱۹/۷	۱/۶
ژاپن	۱۹۸۹	۵	-	۹/۴	۲/۶
تایلند	۱۹۹۲	۷	-	۲۰/۸	۲/۸
سوئد	۱۹۶۹	۲۵	۶-۱۲	۱۳/۹	۷/۲
کانادا	۱۹۹۱	۷	-	۶/۹	۲/۶

منبع: دفتر طرح استقرار نظام مالیات بر ارزش افزوده

مسیر تصویب قانون مالیات بر ارزش افزوده در ایران

نخستین قانون جامع مالیات بر درآمد در ایران، در سال ۱۳۰۹، به تصویب رسیده ولی عیب‌ها و نواقصی نیز داشته است. پس از تغییر و اصلاحات بسیار در سال‌های بعد، نخستین و جامع‌ترین

قانون مالیاتی مالیات‌های مستقیم در سال ۱۳۴۵ تصویب شد.

تلاش برای اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده در ایران به سال ۱۳۶۶ باز می‌گردد. لایحه‌ی مالیات بر ارزش افزوده نخستین بار در این سال به مجلس شورای اسلامی و با احتساب ۶ ماده در شرایط خاص اقتصادی ویژه جنگ و اجرای سیاست‌های تثبیت قیمت تصویب شد که به صورت نیمه‌کاره و با تقاضای دولت از دستور کار مجلس خارج شد. در سال ۱۳۷۶، انجام مطالعات علمی بر روی استقرار نظام مالیات بر ارزش افزوده به وسیله‌ی معاونت درآمدهای مالیاتی وزارت دارایی دوباره آغاز شد.

در سال ۱۳۸۰، پیش‌نویس جدید لایحه‌ی مالیات بر ارزش افزوده توسط وزارت امور اقتصاد و دارایی ارائه و در سال ۱۳۸۱، این لایحه پس از تصویب در هیئت وزیران به مجلس شورای اسلامی تقدیم شد. در سال ۱۳۸۴، کلیات این لایحه در مجلس علنی شورای اسلامی تصویب شد و از شهریور ۱۳۸۵ تا مهر ۱۳۸۶ مواد لایحه در اجرای اصل ۸۵ قانون اساسی به تصویب کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی رسید و در نهایت در خرداد ۱۳۸۷، به تأیید نهایی شورای نگهبان رسیده و به دولت ابلاغ گردید. (که تیم کارشناسی شهرداریهای کلان‌شهرها و اینجانب حضور داشته‌ایم).

از مزایا و محاسن این قانون می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- شفاف‌سازی مبادلات اقتصادی (به علت ردیابی معاملات در زنجیره‌های واردات/ تولید/ توزیع و صادرات)؛
- تشویق سرمایه‌گذاری، تولید و صادرات؛
- گرفتن مالیات بیشتر از آن دسته از افراد جامعه که کالاها و خدمات لوکس و غیرضروری بیشتری را مصرف می‌کنند و
- جلوگیری از اخذ مالیات مضاعف از محصول یا خدمات نهایی واحد.

بنابراین تصویب و اجرای نظام مالیات بر ارزش افزوده، تحولی بزرگ در نظام مالیاتی کشور محسوب می‌شود و با اهداف اقتصادی - اجتماعی سیستم مالیات بر درآمد به وجود آمده است.

تأثیرات درآمدی بر شهرداری‌ها و دهیاری‌ها

بی‌تردید کیفیت زندگی و چگونگی خدمات‌رسانی در شهر، رابطه‌ی معناداری با پویایی اقتصادی آن دارد و این پویایی نیز در تعامل تأمین منابع مالی پایدار جریان می‌یابد. شهرداری‌ها در فرایند مدیریت توسعه‌ی شهری و ارائه‌ی خدمات مورد نیاز شهروندان، با چالش‌های متعدد در زمینه‌های مختلف روبرو هستند. یکی از مهمترین چالش‌های پیش روی مدیران شهری، ناپایداری منابع درآمدی است. اگرچه از آغاز شکل‌گیری شهرداری‌ها، هیچ‌گاه موضوع تأمین منابع مالی شهرداری‌ها در قالب نظام کلان اقتصادی کشور تعریف و تبیین نگردیده، اما از سال ۱۳۶۲ با طرح سیاست خودکفایی شهرداری‌ها در قالب بودجه‌ی سالیانه و هم‌چنین تأکید بر این موضوع در قالب قانون برنامه‌ی اول توسعه‌ی جمهوری اسلامی ایران، روند ناپایداری منابع درآمدی شهرداری شدت گرفت و به درآمدهای ناپایداری مانند

فروش تراکم به عنوان واکنش مدیریت شهری در برابر کاهش منابع و اعتبارات توجه بیشتری شد. یکی از مهمترین اقلام درآمدی ناپایدار شهرداری تهران، درآمدهای برآمده از ساخت و ساز است. برخی از این درآمدها گذشته از ناپایداری، جزء درآمدهای ناسالم نیز شمرده می‌شوند. عوارض فروش مازاد تراکم، عوارض حذف پارکینگ و جریم کمیسیون ماده‌ی صد از این گونه درآمدها هستند.

به تازگی با تصویب قانون مالیات بر ارزش افزوده در مجلس شورای اسلامی، بارقه‌ی امیدی برای حرکت شهرداری‌ها به سمت درآمدهای پایدار به وجود آمده است؛ این قانون در بخش درآمدی شهرداری جایگزین قانون موسوم به تجمیع عوارض خواهد شد. قانون تجمیع عوارض با هدف منسجم کردن مراجع تعیین عوارض در سال ۱۳۸۱ به تصویب رسید. براساس برآوردهای انجام شده، طی سال‌های ۸۲، ۸۳ و ۸۴، حدود یک هزار و پانصد میلیارد تومان از راه قانون تجمیع عوارض در اختیار شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و کلانشهرها قرار گرفت.

اگرچه تصویب قانون موسوم به تجمیع عوارض موجب پایداری درآمدی شهرداری‌ها از محل برخی منابع شد، اما این اقدام قانونی در اجرا، محدوده عمل شهرداری‌ها و شوراها را برای تبیین عوارض بسته نگاه داشت. در جدول شماره‌ی ۳، سنجش احکام منابع مالی مدیریت شهری و روستایی مقرر در قانون تجمیع عوارض با قانون مالیات بر ارزش افزوده آورده شده است.

عوارض مشخص شده در این قانون، به دو صورت مستقیم و غیرمستقیم در اختیار شهرداری‌ها قرار می‌گیرد. درآمدی که شهرداری‌ها از محل دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی، عوارض سوخت، شماره‌گذاری خودرو و فروش سیگار تولید داخل دریافت می‌کنند به صورت غیرمستقیم و متمرکز جمع‌آوری و در اختیار سازمان شهرداری‌ها قرار می‌گیرد تا براساس سیاست‌های موجود میان شهرها و روستاهای کشور تقسیم شود.

شهرداری‌ها، عوارض کالاهای تولیدی محصول نهایی، تولید نوشابه، تلفن ثابت، برق، گاز، هتل و مهمانسراها، ترابری برون شهری، نقل و انتقال خودرو، عوارض نوسازی و برخی عوارض محلی دیگر (در محدوده حریم و محدوده استحقاقی شهرها) را نیز به صورت مستقیم در محل دریافت می‌کنند.

در قانون مالیات بر ارزش افزوده، سهم شهرداری‌ها در وصول از کالا، خدمات و معاملات تجاری همانند سهم وزارت دارایی ۵۰ به ۵۰ می‌شود. پیش از این سهم شهرداری‌ها از مالیات تولید یک درصد بود که طبق قانون مالیات بر ارزش افزوده این رقم به ۱/۵ درصد افزایش می‌یابد و سهم وزارت دارایی هم ۱/۵ درصد می‌شود. واریز این مبلغ به شهرداری هر شهر یکی از مزایای این لایحه برای شهرداری‌هاست.

هم‌چنین در یکی از بندهای این لایحه تخفیف‌ها و معافیت‌هایی در نظر گرفته شده که براساس آن قیمت تمام شده‌ی کالا برای شهرداری‌ها مشمول مالیات نمی‌شود؛ به طوری که فعالیت پیمان‌کاران ارزان‌تر تمام می‌شود.

اگرچه با تصویب قانون مالیات بر ارزش افزوده و بعضی از مفاد این قانون خصوصاً در بحث واحدهای خدماتی و کسبی، امیدی برای حرکت شهرداری به سمت درآمدهای پایدار صورت گرفته است، اما بلا تکلیفی اجرای این قانون، با توجه به اینکه بخشی از منابع درآمدی تعریف شده‌ی شهرداری برابر قوانین پیشین را لغو کرده، موجب سردرگمی و آشفتگی بیشتر در نظام درآمدی شهرداری شده است.

جدول شماره ۳- سنجش احکام منابع مالی مدیریت شهری و روستایی مقرر در قانون تجمیع عوارض با قانون مالیات بر ارزش افزوده

ردیف	ماده/تبصره	موضوع مقرر در قانون تجمیع عوارض	ماده/تبصره	موضوع مقرر در قانون مالیات بر ارزش افزوده	توضیحات
۱	تبصره (۳) ماده ۲	دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی - متمرکز ۷۰ درصد شهرداری‌ها - ۳۰ درصد دهیاری‌ها	تبصره (۳) ماده ۴۱	دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی	بدون تغییر در مکانیزم - براساس نسبت ۶۰ درصد شهرداری‌ها، ۲۰ درصد کلاتشهرها و ۲۰ درصد دهیاری‌ها توزیع خواهد شد
۲	بند (الف) ماده ۳	۳ درصد نوشابه‌های گازدار	بند (الف) ماده ۳۸	کلیه کالا و خدمات موضوع ماده ۱۶ این قانون (۵/۵ درصد)	۳ درصد عوارض بر فروش نوشابه با ادغام در سایر کالاها به ۵/۵ درصد عوارض با نظام مالیات بر ارزش افزوده تغییر یافته است.
۳	بند (ب) ماده ۳	سیگار (۳ درصد) - متمرکز	بند (ب) ماده ۳۸	سیگار و محصولات دخانی (۳ درصد)	محصولات دخانی اضافه شده است.
۴	بند (ج) ماده ۳	بنزین (۱۰ درصد) - متمرکز	بند (ج) ماده ۳۸	بنزین و سوخت هواپیما (۱۰ درصد)	سوخت هواپیما اضافه شده است.
۵	بند (د) ماده ۳	نفت سفید و نفت گاز (۱۰ درصد) و نفت کوره (۵ درصد)	بند (د) ماده ۳۸	نفت سفید و نفت گاز (۱۰ درصد) و نفت کوره (۵ درصد)	بدون تغییر
۶	بند (هـ) ماده ۳	کالاهای تولید نهایی (۱ درصد) - محلی	بند (الف) ماده ۳۸	کلیه کالاها و خدمات موضوع ماده ۱۶ این قانون (۵/۵ درصد)	۱ درصد عوارض به ۵/۵ درصد عوارض با سیستم محاسباتی مالیات بر ارزش افزوده تغییر یافته است.
۷	قسمت اخیر بند (هـ) ماده ۳	محصولات صنایع آلوده کننده محیط زیست (۱ درصد) - محلی	تبصره (۱) ماده ۳۸	واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست و همچنین پالایشگاه‌های نفت و واحدهای پتروشیمی (۱ درصد)	این عوارض افزون بر عوارض بر کالا و خدمات می‌باشند.
۸	بند (الف) ماده ۴	خدمات مخبراتی (۱ درصد) - محلی	بند (الف) ماده ۳۸	کلیه کالاها و خدمات موضوع ماده ۱۶ این قانون (۵/۵ درصد)	۱ درصد عوارض به ۵/۵ درصد عوارض با نظام مالیات بر ارزش افزوده تغییر یافته است.
۹	بند (ج) ماده ۴	آب، برق و گاز مصرفی مشترکین (۳ درصد) - محلی	بند (الف) ماده ۳۸	کلیه کالاها و خدمات موضوع ماده ۱۶ این قانون (۵/۵ درصد)	۳ درصد عوارض به ۵/۵ درصد عوارض با نظام مالیات بر ارزش افزوده تغییر یافته است.
۱۰	بند (د) ماده ۴	هتل‌ها و تالارها (۲ درصد) - محلی	بند (الف) ماده ۳۸	کلیه کالاها و خدمات موضوع ماده ۱۶ این قانون (۵/۵ درصد)	۲ درصد عوارض به ۵/۵ درصد عوارض با نظام مالیات بر ارزش افزوده تغییر یافته است.
۱۱	بند (هـ) ماده ۴	حمل و نقل برون شهری مسافر با وسایل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی (۵ درصد) - محلی	بند (الف) ماده ۴۳	حمل و نقل برون شهری مسافر با وسایل زمینی، دریایی و هوایی (۵ درصد)	حمل و نقل ریلی استثناء شده است.
۱۲	بند (و) ماده ۴	عوارض سالیانه خودروهای سواری و وانت دوکابین (یک در هزار)	بند (ب) ماده ۴۳	عوارض سالیانه خودروهای سواری و وانت دوکابین (یک در هزار)	خودروهای با عمر بیش از ده سال به ازای هر سال ۱۰ درصد (تا سقف ۱۰۰ درصد) به نرخ بیان شده اضافه می‌شود.
۱۳	بند (ز) ماده ۴	شماره‌گذاری خودروهای سواری و وانت دوکابین (یک درصد)	بند (ج) ماده ۴۳	شماره‌گذاری خودروهای سواری و وانت دوکابین (یک درصد)	بدون تغییر
۱۴	ماده ۵	ممنوعیت وضع عوارض بر درآمدهای شرکت‌ها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی معجاز	ماده ۵۰	ممنوعیت وضع عوارض بر درآمدهای شرکت‌ها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی معجاز	بدون تغییر
۱۵	ماده ۵ و تبصره‌های ذیل آن	وضع عوارض محلی توسط شوراها - افزایش نرخ عوارض نوسازی - لغو معافیت‌ها	ماده ۵۰ و تبصره- های ذیل آن	وضع عوارض محلی توسط شوراها - افزایش نرخ عوارض نوسازی - لغو معافیت‌ها	عبارت «افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی» درج نشده است.
۱۶	بند (د) و تبصره (۱) ماده ۶	مکانیزم واریز (توزیع وجوه متمرکز) ۱۵ درصد کلاتشهرها - ۶۵ درصد سایر شهرها - ۲۰ درصد دهیاری‌ها	تبصره ۲ ماده ۳۹	مکانیزم واریز (توزیع وجوه متمرکز) ۲۰ درصد کلاتشهرها براساس شاخص جمعیت - ۶۰ درصد سایر شهرها براساس شاخص کمتر توسعه یافتگی و جمعیت - ۲۰ درصد دهیاری‌ها براساس شاخص جمعیت	۵ درصد از سهم سایر شهرداری‌ها کسر و به سهم کلاتشهرها اضافه شده است. در ضمن حقوق گمرکی هم با همین نسبت توزیع خواهد شد بنابراین سهم دهیاری‌ها ۱۰ درصد کاهش و به سهم شهرداری‌ها اضافه می‌گردد.
۱۷	تبصره (۳) ماده ۶	۲/۵ درصد جریمه ماهانه تأخیر در پرداخت عوارض	مواد ۲۳ و ۴۰ - بند (الف) ماده ۴۲ - بند (و) ماده ۴۶	۲ درصد جریمه ماهانه تأخیر در پرداخت عوارض	۵/۵ درصد از نرخ جریمه کاسته شده است.

نتیجه‌گیری

یکی از عوامل اصلی انسداد در توسعه‌ی اقتصادی کشور ما، بی‌توجهی به مقوله‌ی مالیات است. در کشور ما، وابستگی بیش از اندازه به درآمدهای نفتی با توجه به نوسانات شدید و غیرقابل پیش‌بینی آن در بازارهای جهانی، بی‌ثباتی کل درآمدهای دولت را به دنبال داشته است؛ هم‌چنین تکیه بر این درآمدها گسترش بخش دولتی را به ویژه در امور تصدی‌گری به وجود آورده است.

از سوی دیگر، پایین بودن سهم درآمدهای مالیاتی در تأمین مخارج شهرداری و بهبود و رفاه اجتماعی، در سال‌های کنونی، شهرداری را با کسری بودجه‌ی پنهان مواجه کرده است. پیامد این امر گرایش شهرداری به درآمدهای ناپایدار است که بی‌تردید تکیه بر این درآمدها، خاستگاه بحران‌های مالی برای شهرداری در آینده خواهد بود.

قانون مالیات بر ارزش افزوده یکی از مترقی‌ترین قوانین در سال‌های اخیر است که اگر چالش‌های پیش روی آن برداشته شود، وابستگی دولت به منابع نفتی کاهش می‌یابد. هم‌چنین اجرای این قانون باعث شفاف‌سازی نظام اقتصادی تجاری خدماتی کشور خواهد بود. از سوی دیگر با اجرای این قانون، منابع درآمدی شهرداری بعد از سالیان طولانی از ناپایداری به سمت پایداری هدایت خواهد شد. در این راستا ضروری است که وضع موجود رابطه‌ی مالی دولت و شهرداری، به خصوص در مورد عوارض متمرکزی که در اختیار سازمان شهرداری‌های کشور قرار می‌گیرد و هم‌چنین ۱/۵ درصد سهم شهرداری‌ها که در اختیار سازمان امور مالیاتی است شفاف شود و هم‌چنین انتظار می‌رود این قانون به صورت تمام و کامل اجرا و کلیه‌ی بنگاه‌های مشمول پوشش داده شده و بندهای قانونی عیناً اجرا گردد. هم‌چنین درآمدهای وصولی به‌نگام به حساب شهرداری‌های محل واریز گردد.

پی‌نوشت‌ها:

1- Value Added Tax

2- Siemens

3- Adams

۴- نسبت مالیات بر ارزش افزوده به کل مالیات‌ها

۵- نسبت مالیات بر ارزش افزوده به تولید ناخالص داخلی

منابع برای مطالعه بیشتر:

- دکتر پرویز شهریاری، «نگرشی به مالیات بر ارزش افزوده و چگونگی اجرای آن در ایران»، ۱۳۸۳.
- دفتر طرح مالیات بر ارزش افزوده «آشنایی با کشورهای مجری نظام مالیات بر ارزش افزوده»، ۱۳۸۵.
- مهندس نادر آریا؛ فرهاد طهماسبی بلداجی، رضا کباری «فرآیند محاسبات مالیات بر ارزش افزوده در فعالیت‌های مختلف اقتصادی»، جلد اول، ۱۳۸۳.
- قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷، کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی.